

1511.80.0001

Regeringskansliet
Miljö- och energidepartementet

m.registrator@regeringskansliet.se
Kopia: anna.berglund@regeringskansliet.se

Stockholm den 13 oktober 2016

Remissvar(Dnr M2016/1849/R) - Miljöbedömningar (Ds 2016:25)

Advokatfirman Åberg & Co har beretts tillfälle att lämna synpunkter på rubricerade departementspromemoria.

Advokatfirmans medarbetare biträder regelmässigt verksamhetsutövare vars verksamhet omfattas av krav på tillstånd enligt miljöbalken. Advokatfirman önskar utifrån de praktiska erfarenheter som detta biträde medfört, lämna synpunkter på vissa av de förslag som lämnas i rapporten.

Att ta fram en miljökonsekvensbeskrivning, MKB, även för mindre projekt är en omständlig och dyr process. Advokatfirman ifrågasätter nödvändigheten av förslaget om praktiska miljöbedömningar för verksamheter som inte omfattas av den obligatoriska regleringen enligt 6 kap. 20 § första stycket och 23 § andra stycket.

Bemyndigandet i 6 kap. 22 § är alldeles för vitt och behovet av detta bemyndigande kan ifrågasättas, något som för övrigt illustreras av att bestämmelsen knappast motiveras i promemorian.

För verksamheter som inte kräver en MKB ska verksamhetsutövaren i allt fall redovisa de upplysningar som behövs för en bedömning av de huvudsakliga miljöeffekterna. Verkningsarna av verksamheten tillsammans med de lagkrav som nu gäller torde tillfredsställande kunna redovisas för de verksamheter eller åtgärder som faller utanför det obligatoriska området med miljöbedömningar enligt lagförslaget.

Behovet av en praktisk miljöbedömning vid sidan av vad som följer av 6 kap. 20 § och 23 § § andra stycket måste alltså ses i ljuset av de miljökrav som EU-rätten och svensk rätt numera ställer. Sedan de svenska bestämmelserna om MKB infördes har det tillkommit ramdirektiv för såväl luft som vatten. Av dess direktiv har följt miljökvalitetsnormer som reglerar kvaliteten i luft och vatten. Vad åter gäller EU-rätten finns numera också industriutsläppsdirektivet varav följer att en verksamhetsutövare måste följa föreskrivna BAT-slutsatser med dess utsläppsvärden. Förordningen om

omgivningsbuller ställer krav på kartläggning och, när det behövs, åtgärdsprogram mot buller. På bullersidan finns dessutom sedan något år tillbaka förordningen om trafikbuller vid bostadsbyggnader med krav på vilka bullervärden som ska innehållas. Det finns således betydande krav på en verksamhet att denna ska kunna redovisa miljökonsekvenserna av sin verksamhet även i de fall en MKB inte görs.

Regler om samråd enligt 6 kap.24 § och därefter avgränsningssamråd enligt 6 kap. 29 § framstår som en onödigt betungande procedur. Det som i promemorian kallas för avgränsningssamråd bör vara utgångspunkten för processen medan de förfaranden som kan behövas för bestämmande av om det behövs någon praktisk miljöbedömning kan bestämmas av länsstyrelsen på det sätt som det enskilda fallet kräver. De enskilda som blir särskilt berörda kommer ju ändå ingå som en särskild grupp i den berörda kretsen som anges i 6 kap. 30 § och de omfattas av föreskrifterna om samråd enligt 6 kap. 29 §.

När det gäller redovisning av samråd enligt 6 kap. 35 § 2 p 11 gäller för närvarande i regel att protokoll från samråd och ofta även samrådsskrivelser skickas till prövningsmyndigheten. Enligt advokatfirmans uppfattning borde det räcka med en redogörelse för vad som förekommit; en redogörelse som verksamhetsutövaren upprättar (jfr 22 kap. 1 § punkt 3 p).

Förslaget om att miljöprövningsdelegationen ska pröva artskyddsdispens i samband med en tillståndsprövning tillstyrks.

Avslutningsvis noterar advokatbyrån att promemorian endast i något enstaka hänseende diskuterar miljöprocessuella frågor med anknytning till MKB och MKB-processen och då enbart som en definition av begreppet miljöeffekter. Det skulle ha varit önskvärt med närmare överväganden även i dessa delar med ett klarläggande till ledning för prövningsmyndigheterna.

Som ovan

Märten Bengtsson